

אור הפרשה

י"ל ע"י מוסדות אור דוד בראשות הרה"ג דניאל זר שליט"א

ד' חשוון תשפ"ג • גליון 234 • פרשת נח

זמני שבת קודש

רבנו תם	מוצאי שבת	הדלקת נרות	
18:59	18:32	17:33	תל אביב
19:04	18:35	17:31	ירושלים
18:57	18:30	17:31	חיפה

שבת שלום ומבורך!

העלות טעון גניזה

תפילה בכוונה

בין מילות התפילה, דווקא השגרתיות ביותר, נחבאות להן סגולות יקרות ירך, שכדאי למקד אליהן מבט... כך למשל, תפילת 'עלינו לשבח' הנאמרת עם ביום התפילה, נאמרת לא פעם כבר עם רגל אחת בחוץ, וחבל כל כך...

כי בעת אמירת תפילה זו, מתרחשת, ממש מעלינו, המולה של ממש. כי בעל ה'מטה משה' מגלה, שכאשר כל יהודי אומר את תפילת 'עלינו לשבח', נקבצים כל הפמליא של מעלה עם הקב"ה, ועומדים לשמוע שבח זה, ומשיבים ואומרים 'אשרי העם שככה לזו' ולכן, כתב בעל ה'משנה ברורה', שיש להשתחוות ב'עלינו לשבח' באימה וביראה ברתת ובזיע!

ובתוך התפילה הזו, טמונה גם סגולה יקרת ערך, וכך כתוב ב'פרי עץ חיים' מרבי חיים ויטאל זי"ע, שאחרי סיום הקטע הראשון במילים 'אין עוד', לפני תחילת הקטע 'ועל כן נקווה לך', כדאי לעצור לשניה ולכוון במחשבה על ישועה מבוקשת. זו סגולה בדוקה ומנוסה כי הישועה המבוקשת בוא תבוא, תופיע ותושיע!

כמה כדאי לאמץ תפילה זו, לאומרה בכוונה ומתוך סידור, בכובד הראש הראוי. כך נזכה לגלות את אוצרות הסגולות הטמונות בין מילות התפילה, ולזכות בישועות נפלאות בעזרתה!

לכן, תפילה במרוצה, במהירות, בחיפזון, עם הנייד ביד - הופכת לאיבוד אחת המתנות החשובות שיש לנו. הרי אנו זכאים להיכנס לעולם קסום של תפילה רגועה ונינוחה נטולת דאגות, הרי יש לנו את כרטיס הכניסה לעולם בו אין בעיות ומצוקות והכל נינוח ורגוע ומטופל היטב - וכי לא חבל לאבד זאת בידיים ולהעדיף את המנין המהיר, את התפילה בדילוגים, או להגיב בטלפון דווקא עכשיו - ולהישאר מחוברים לעולם שבחוץ?!

נתפלל לאט, בכוונה, במתינות ניתן למילות התפילה לכבוש את ליבנו, נתכנס לתוכן בכל מהותנו, ונזכה 'כי אתה שומע תפילת כל פה...'

הרה"ג דניאל זר שליט"א ראש ה'ישיבה המוסדות

להיות בן אדם

מה צריך לעשות כדי להיות בן אדם, ומה צריך לקיים כדי להקרא יהודי?

ראיתם פעם חרדי? אתם מכירים אדם חרדי? בואו לשיבת פוניבז', בחצות ליל, אתה רק נכנס יש לך הרגשה נפלאה. בואו לשיבה פה. לא פעם באים אלי אנשים לקבלת קהל ואומרים לי שטעמו טעם גן עדן רק משהייה בבית המדרש כמה דקות! אני שואל אותם בשהייה במגרש ספורט גם מרגישים כך?! ואם היית באוניברסיטה היית מרגיש קדושה? היית מרגיש גהנום! בארץ יש דיקטטורה אין דמוקרטיה, אחד שאל אותי למה הכוונה? תמיד ידענו, כשמצביעים לכנסת הרוב קובע, עד שבא אהרן ברק והחליט שהכל שפיט, הכל בגי"ץ. גם מה שפסקו בכנסת הם יכולים לבטל. מי דיבר? העם דיבר? אנחנו בחרנו בכנסת, אנחנו בחרנו בבג"ץ?! מי מינה אתכם?! והם עצמם נוגעים בדבר, הם רוצים לשלוט במדינה, הם יחליטו בשביל העם!?

מחבל בא לדקור חיילים, וחייל ירה בו להגנה עצמית, בבית המשפט הוא יצא זכאי, הציל את עצמו ואת חבריו. בא הבג"ץ השמאלני והרשיע אותו. מי זה הבג"ץ בכלל, מה ההיגיון בזה, אדם צריך לפחד מהאמת?! אנשים חושבים שהבג"ץ מרומים מעם, האמת שהם מלאי אינטרסים ושחיתותיות לא פחות מכל העם. פרשנים שמאלנים אומרים שהשופטים "מתנשאים מעל עצמם", והאמת שהם כמו כל בעל אינטרנסט אחר, וגרוע ממנו.

חז"ל מספרים לנו כמה ברחו הדיינים התנאים הקדושים מן השוחד, אם קיבל הדיין איזה טובת הנאה אפילו קלה בדיוק פסל את עצמו מלדון בדונו. למה? כי אדם נגוע. ולמה לא "התנשאו מעל עצמם"? אלא שאין כזה דבר להתעלות מעל עצמו, נגיעה מושכת את הלב! וכל שכן שוחד של שלטון ושל פוליטיקה.

ברוך אלוקינו שבראנו לכבודו והבדילנו מן התועים ונתן לנו תורת אמת, אמת יש רק בתורה. שימו לב. התורה מתחילה במילים בראשית ברא אלוקים, ס"ת אמת. אבל אין זה אמ"ת בצורה מסודרת אלא לסירוגין ת'אמ'. אבל כשמגיעים לסוף מעשה בראשית, ויכולו השמים וגו' מסיימת התורה אמ"ת מסודרת. התורה מלמדת אותנו, האמת נמצאת בעולם, אבל קשה להגיע אליה בעולם של חולין, רק כשמתאמצים בתורה, ברוחניות, בסוף... שם אפשר למצוא את האמת.

שבת שלום ומבורך!

מתוך דרשתו השבועית של הרה"ג דניאל זר שליט"א המתקיימת בכל יום רביעי בשעה 22:00 בישיבת אור דוד

מסופר על אחד מחכמי אתונה, הלך בעוד היום גדול ואבוקה בידו. כאשר שאלוהו למה הוא מחזיק אבוקה בצהריים הרי "שרגא בטיהרא לא מהני" אבוקה לא מועילה ביום. השיב: בני אדם אני מחפש! בני אדם אני מבקש! איפה הם זרוקים בנינו ובנותינו? איך עקרו מאיתם תורת חיים ואהבת חסד, מעיין מים טהור. חיי הרחוב הם חיי ביוב, טינופת. "אותי עזבו מקור מים חיים לחצוב להם בארות נשברים אשר לא יכילו המים", התורה זה מעיין חיים טהור, אבל הרחוב זה מי ביוב!

תורה ויראת שמים, תורה ומוסר, תורה וביקורת - משנה את האדם, הופך אותו מרע לטוב. ביקורת בונה, ביקורת מתקנת. בעולם החילוני לא אוהבים ביקורת, להפך אוהבים את הרע, רוצים להתקדם בו עוד ועוד... לפני כשלושים וחמש שנים היה כנס של העולם החרדי, באיצטדיון יד אליהו, דיבר שם מרן הרב שך זצ"ל. כל התקשורת בארץ ובעולם התעניינו מה יגיד הרב שך, המפתח היה בידו המתח היה רב, האם החרדים הולכים עם השמאל או עם הימין, היו אז לשון מאזניים. הוא התכוון להזדמנות, הוא תקף חריפות אבל מתוך אהבה ורגש ובכי רב, את השמאל שזרק את כל מחמדי העם לאשפתות. הוא זעק אז על הקיבוצים על חילול השבת והטרפות שהיו שם, הוא זעק כמו אבא אמיתי, "במה אתם יהודים!!! כל התקשורת קמה עליו, כתבו עליו מילים קשות ביותר.

היה שידור ברדיו, שמו מצד אחד מילים של הרב שך את המוסר הנוקב שלו, ומאידך שלו את דברי הנשיא הרצוג שדיבר על הידיים המיובלות של אנשי הקיבוצים, והפנים חרושי הקמטים ששפכו דמם למען המולדת, ראו איך מדבר זה ואיך מדבר זה. אימרו לי אתם, הרב שך אמר שקר? הכל אמת, פריצות טרפות חילולי שבת, אוכלי שפנים וארנבות, במה אתם יהודים?! ניסו להסיט את הביקורת במתקפה, וכי הרב שך לא יודע שהם נטעו כרמים ופרדסים, אבל "במה הם יהודים"?

בשמים אדם לא נחשב לפי המכוננית שלו והבית שלו. אלוף בצבא, רב מעללים, יבוא לאחר מאה ועשרים שנה לשמים, ישאלו אותו למה לא שמרת שבת? למה לא הנחת תפילין? מה הוא יאמר? הגנתי על העם, על המולדת?! נטעת פרדסים, נטעתי כרמים, לגיהנום הוא ילך! בשביל זה ניתנה לך נשמה כ"כ עליונה שהיא יותר מהמלאכים עצמם. מצוה מכבה עבירה?! אלא שאינם יכולים לקבל ביקורת גם אם אמת, גם ביקורת עניינית הם רוצים להשאר בלכלוך שלהם.

ההקדשה השבועית

הוציאם הם אמת להקדיש אלפי טלמי צארי הפרשה

להצלתהם אז לעיני קדושתם

התקשרו עכשיו: 05-04-203-01-01

ליידימנט
ידן חיה בת הדס
יוסי בן הלן
צורי בן רחל
דייזה בת חוה

לישיק
בנימין בן חסיה
אלדד בן חוה
ספיר בת עליזה
לידך בת עליזה

לחוללתי
אסף בן חיה
רושין בן דויה
אלעד בן ענה
אלדד בן יודנה

לעילוי נשמות
סלמה בן ג'ון ל'ון
סילגית בת חנה
חן בן חיה
שמעון בן יילנדה
יואב בן חנה

סיפור לשבת

הרב צבי נקר

מזמור לתודה

בה, שהרי היא מפחדת לעמוד לבד. אך אז ה"יאומן" קרה, היא עזבה אותי והתחילה להתקדם ולפסוע לבדה כמה פסיעות קדימה! כולנו מסתכלים עליה ולא מאמינים. שאגנו כולנו בהתלהבות, כשהילדים מוחאים לה כפיים, מחבקים ומנשקים אותה ושואגים משמחה. והיא - לא מבינה על מה השמחה...

שניים מילדינו החלו בריקוד נלהב תוך כדי שירה: "כל הכבוד לאייבישטער, כל הכבוד לאייבישטער", ואבי שליט"א מתקן אותם ואומר להם "תשירו, תודה אייבישטער, תודה אייבישטער". הקטנה מתלהבת מתשומת הלב ומתחילה לפסוע בצעדי ריקוד בכל חדרי הבית הלך וחזור, מרוצה מעצמה, וקוראת לאחותה הגדולה שתבוא לראות איך היא הולכת לבד. הילדים פחדו שבבוקר כשהיא תקום היא תשכח שהיא יודעת ללכת ושוב הפחד יתקוף אותה, אבל ב"ה לא. כשהוצאנו אותה בשבת בבוקר מהמיטה, היא שוב התחילה לרוץ בין החדרים כמו תינוק ותיק שהולך כבר כמה חודשים, ניסים ונפלאות.

שמחת החג שלנו באותה שנה היתה גדולה ומכופלת. גם ארבעים יום לאחר הנס המשכנו כהבטחתנו, לומר "מזמור לתודה" ו"נשמת", דבר שעזר לנו לזכור את חסד ה' ולהמשיך לחוות את הישועה הנפלאה.

אני רוצה להודות לה' בכל לב על ישועתנו, ומעל לכל תודה עצומה לה' שזיכה אותנו בחיזוק גדול באמונה ובכוח התודה, שהיה בשבילנו ובשביל כל בני ביתנו כמתנת חג מרוממת שלא תשכח לעולם. השיר והשבח לחי העולמים. (מעובד מתוך 'לעולם אודך').

פעמים מזמור לתודה. [אני עצמי הוספתי גם "נשמת"], ובעזרת ה' אם עד חג השבועות הקטנה תתחיל לפסוע לבדה, נפרסם זאת ברבים ב"קול תודה" ונקבל על עצמנו בלי נדר להמשיך ולומר גם ארבעים יום לאחר מכן "מזמור לתודה" ו"נשמת". האווירה היתה מרגשת, מחזקת ומעצימה, וכך כשכולנו חדורי אמונה ומוטיביציה התחלנו באמירת "מזמור לתודה" [ואני גם "נשמת"].

במשך השבועיים האלו השתדלנו בכל הזדמנות שהתאספנו יחד בני המשפחה, לשבת ולהודות לה' לפחות כחצי שעה, על האחות החכמה והמתוקה, הבריאה והשלמה שלנו, שעדיין לא הולכת לבד. כל ילד הוסיף עוד תודה לשרשרת, וכמובן שלא שכחנו להוסיף לתודות: תודה על שהיא מפחדת ללכת, ותודה ה' על העתיד שבעזרת ה' בקרוב ממש היא תתחיל לפסוע את פסיעותיה הראשונות".

"בזכות המזמור לתודה שאמרתם במשך השבועיים האחרונים נראה את הישועה בקרוב ממש..."

בשנת תשע"ו חל חג השבועות במוצאי שבת. התארחנו בבית הורי למשך השבת והחג שאחריו. השבת כבר כמעט פרשה את כנפיה, והילדים מזכירים לי שמחר בערב, במוצאי שבת, יכנס החג ו... הקטנה עדיין לא הולכת לבד. חיזקתי אותם ואמרתי להם שה' גדול וכל יכול, ויש עוד 27 שעות עד כניסת החג. "בזכות המזמור לתודה שאמרתם במשך השבועיים האחרונים, נראה את הישועה בקרוב ממש", הבטחתי להם בטון מרגיע ובביטחון מפתיע, שחיוק גם אותי.

לאחר סעודת השבת, סידרנו ופינינו את השולחן מהסעודה והתיישבנו לעונג שבת סביב השולחן. לפתע, הקטנה שישבה על ברכיי בקשה לרדת ממני. הורדתי אותה מעליי וכהרגלי אחזתי

לפעמים, כשצריך כלי עוצמתי במיוחד, יש את נשק ההודאה. כשהודי צריך ישועה וכל הדרכים נראות כחסומות בפניו - כדי שיאמץ את גישת ההודאה, כי יהודי שמודה לה' זוכה בישועות גדולות, גם נדירות ובלתי צפויות.

את הסוד הזה גילה הגאון הגדול ר' שלמה זלמן אויערבך זצ"ל, והעיד כי אותו סוד מסוגל הוא להושיע כל אדם בכל מצב שהוא ולחולל פלאות תוך זמן קצר. הנה סיפור מדהים שבזכות ההודעה זכו לישועה:

ראשית, רוצה אני להודות לבורא עולם על כל החסדים שעשה, עושה ויעשה עמנו. רציתי גם אני לספר סיפור ישועה שהבטחתי לפרסם ברבים.

הסיפור התרחש בחודש סיון תשע"ו. יש לנו בת מתוקה וחכמה מאוד, היא בת שנתיים, אך מדברת כמו ילדה בת 4 משפטים שלמים, סיפורים והגיגים, יושבת עם ספר תמונות ומספרת לבני המשפחה סיפורים על התמונות שבספר, ממש תופעה מדהימה. אמנם דבר אחד עדיין אינה עושה, היא אינה עומדת לבד, וכמובן אינה הולכת. אין לה כל בעיה אורתופדית או מוטורית. כאשר הגיעה לגיל "העמידה" שאפשר כבר לעמוד לבד ולהתחיל לפסוע, היא נתקפה בפחד בלתי מוסבר ובלתי מובן, אף שהיתה מאוד יציבה. אם רק היה נדמה לה שמנסים לעזוב אותה כדי שתעמוד לבד, מיד היתה מתיישבת על הרצפה בפחד היסטרי ופורצת בבכי עז. מאז היא מטיילת בבית עם "בימבה", עם כיסא, עם עגלה ובובה, אך לעולם לא לבד. הילדים בבית ניסו לדרבן אותה, לעודד אותה, ללא הועיל.

כשבועיים לפני חג השבועות אספתי את הילדים שבבית ואמרתי להם כך: "כולנו מאוד רוצים שהקטנה תתחיל ללכת לבד. בואו נקבל על עצמנו כל אחד ואחד לומר כל יום שלוש

רוצים להפיץ את העלון "אור הפרשה" באיזור מגוריתכם? הצטרפו למפיצים וקבלו עלונים בכל שבוע לחלוקה!

**חייגו עכשיו:
03-570-12-12**

*ההפצה הינה במחיר סמלי

ברכת ברך עלינו

בנוהג שבעולם אדם שהוא רעב ומישהו נותן לו פרוסת לחם קטנה כמה אותו רעב מוקיר טובה לאותו אחד, אולם אם הוא מפרנסו תמיד שלא יבוא לידי רעב אזי כח ההרגל שאחר כמה פעמים אותה הוקרה יורדת אע"פ שכולם יודעים שזה שמפרנסו תמיד טובתו מרובה משל זה שנתן לו פעם אחת פרוסת לחם, הנמשל הוא כלפי ה' יתברך שהוא מוריד הגשם ומחיה את העולם ומרוה את כל היבולים, וזהו חסד גדול שעושה ה' יתברך עם בני אדם שנותן להם גשם. וחז"ל הפליגו במעלת יום שיורדים בו גשמים, שהוא כמו יום שנתנה תורה לעם ישראל, וכמו יום שנבראו שמים וארץ ועוד כהנה.

א. משמיני עצרת אנו אומרים בתפילה "משיב הרוח ומוריד הגשם" במקום "מוריד הטל", וזה נקרא מזכירין את הגשמים אולם עדיין אין מתפללים עליהם, וב-ז' בחשוון מתחילין להתפלל על הגשמים שירדו, והטעם מפני שעם ישראל היה עולה לירושלים לחוג את חג הסוכות, וכדי שיספיקו אחרוני העולים להגיע לביתם ולא ירד עליהם גשם לכך לא מתפללים רק עד ז' בחשוון שאז כבר כולם הגיעו לביתם.

ב. כיום שאין בית המקדש בכל זאת מתחילים לומר "ברך עלינו" מ-ז' בחשוון, כיוון שעדיין יש פירות ותבואה בשדות, ומחכים עד שיעבור זמנם ומתחילים להתפלל על הגשמים.

ג. מנהג הספרדים לומר בחורף ברכת "ברך עלינו", ומנהג האשכנזים לפתוח תמיד ב"ברך עלינו" ובימות הגשמים אומרים "ותן טל ומטר לברכה", ובימות החמה אומרים רק "ותן ברכה".

ד. אם אמר "ברך עלינו" אחר שמיני עצרת קודם ז' בחשוון, יצא ידי חובה, ואפילו אם נזכר קודם שסיים תפילתו ימשיך בתפילתו ולא יחזור, אולם טוב שאחר שסיים תפילתו יחזור ויתפלל בתנאי של נדבה.

ה. מי שהתפלל ולא הזכיר טל ומטר בתפילה לא יצא ידי חובתו וצריך לחזור ולהתפלל, אולם ישנם מקומות שיכול לתקן מבלי לחזור על כל התפילה כדלהלן:

ו. אם התחיל "ברכנו" במקום "ברך עלינו", כל זמן שלא חתם בשם ה' בסוף הברכה (היינו ברוך אתה ה'), יחזור לתחילת הברכה ויאמר ברך עלינו.

ז. ואם כבר הזכיר שם ה', שאמר ברוך אתה ה' ונזכר שלא אמר "ברך עלינו", יאמר "למדני חוקיך" ויחזור לתחילת ברכת "ברך עלינו".

ח. ואם כבר סיים את הברכה, יאמר שם "ותן טל ומטר לברכה" לפני שמתחיל ברכת "תקע בשופר", וטוב שגם בברכת "שמע קולנו" לפני שאומר "כי אתה שומע תפילת כל פה" יחזור ויאמר "ותן טל ומטר לברכה".

ט. ואם כבר התחיל ברכת "תקע בשופר", אפילו אמר רק תיבת "תקע", ימשיך בתפילתו ובברכת "שמע קולנו" קודם שאומר "כי אתה שומע תפילת כל פה" יאמר "ותן טל ומטר לברכה".

י. ואם כבר חתם ברכת "שומע תפילה" יאמר "ותן טל ומטר לברכה" לפני שמתחיל ברכת "רצה".

יא. אם כבר התחיל ברכת "רצה", אפילו אם התחיל רק תיבת "רצה", וכן אם נזכר בברכות שלאחר מכן, כל זמן שלא אמר "יהיו לרצון" שאחר "אלוקי נצור", יחזור לברכת "ברך עלינו" וימשיך את תפילתו משם והלאה כסדר.

יב. אם נזכר אחר שכבר אמר "יהיו לרצון" שאחר "אלוקי נצור" צריך לחזור לראש התפילה, ואפילו לא עקר רגליו, וכל שכן שאם כבר עקר רגליו שצריך לחזור ולהתפלל מתחילת התפילה.

חינוך ילדים הרב אהרן פרידמן

כללים להטלת משמעת

קורה שהורים מנסים לכפות את דעתם על הילד באמצעות אימונים שאין להם כיסוי, אימונים שגם הם יודעים שלא יוכלו להוציאם אל הפועל. זה שיכח מאוד בשעה שהורה "יוצא מכליו" ונגרר לאיים על הילד מתוך פרץ של רגשות זעם, אחר שהוא לא מצליח להביא את הילד לעשות כדבריו. כל אדם הנתון הנמצא תחת השפעת רגשות סוערים, זקוק ל"עצבי ברזל" כדי לשלוט בעצמו ולחשוב היטב על תוצאות תגובותיו ואימוניו; אבל הורים חייבים לזכור בכל מצב שאימונים כאלה פסולים מכל וכל, עד שלעולם לא יעלה על הדעת להשמיעם, מאחר ולא זו בלבד שהם חסרי תועלת; הם גם מחלישים את מעמד ההורים ומציגים אותם באור מגוחך בעיני ילדיהם.

כשאמא מאיימת על ילדה, שאם לא ילך לישון בזמן היא תמנע בעדו להשתתף בחתונת אחיו או בטיול השנתני, ברור לכל מאזין מהצד, שהיא אפילו לא חושבת לרגע לממש את האיום. הבעיה היא, שגם לילד זה ברור. ואם יש משהו שסבור שילדים אינם קולטים זאת, רצוי שישוחח כמה דקות עם ילדיו בנושא. נכוננו לו כמה הפתעות...

רבות מבעיות המשמעת, נובעות מכך ההורים נהגו לאיים בדברים שהביאו את הילדים לגלגול ולזלזול בהיותם חסרי בסיס מעשי. בדרך כלל, כאשר ההורים רואים שכל ה"תקיפות" לא עזרה להם כלום, הם חשים עוד יותר גרוע בהפסידים מול הילדים, ובמקרים רבים זה משפיע קשות על בטחונם העצמי ביכולתם להטיל משמעת טובה ובריאה על הילדים.

הכלל העולה: טוב שלא תאיים – משתאיים ולא תבצע

עוד כלל, כשהורים נאלצים לממש איום ולהטיל עונש או הגבלה על הילד, הם חייבים לעשות זאת מתוך השלמה נפשית שגם תופגן כלפי חוץ. הורים אמנם צריכים להסביר לילד מדוע הענישו אותו, וזאת כדי שיבין את מה שנדרש ממנו לעשות בפעם הבאה אבל הם יכולים להרוס את המשמעת בבית אם יגלו להתנצלות על שנאלצו להענישו, מאחר ובכך הם משדרים שיתכן וטעו במעשם. לא זו בלבד שאין להורים להתנצל; אלא עליהם אף להימנע מלהסביר את עצמם יותר מדי, מה שנראה כניסיון להצטדק, כיון שזה יסדר מסר לילדים שההורים אינם כה בטוחים בצדקתם.

טועה מי שחושב שהצטדקויות מועילות להחליק דברים וליישר משקעים. אדרבה, כאשר אדם מסביר את עצמו שוב ושוב, הוא משדר לנו מסר סמוי שבעצם אינו כה משוכנע בצדקת דרכו, חזק להסכמתנו כדי להשקיט את מצפוננו, וזה מקומם עוד יותר את הצד הנפגע.

כאשר הורים מתנצלים ומסבירים את עצמם יתר על המידה, עליהם לדעת שבעצם הם מבקשים בצורה סמויה את אישור הילדים למה שעשו. הם מבטאים בכך חוסר אמונה בצדקת דרכם. זהו ניסיון דל לשכנע את עצמם ולהשקיט את מצפונם, ובכל אופן, זה לא תורם מאומה לשכנע את הילדים ולהרגיעם. אדרבה. ילדים שמרגישים שההורים אינם שלמים עם מה שעשו, גם ירגישו שנענשו שלא בצדק, וגם לא יהססו לנצל את חולשתם ולסחוט תשלום הוגן תמורת הסכמתם להירגע.

כאמור, גישה זו תקפה בכל מכלול יחסינו עם החברה. כשאנו נאלצים לבצע פעולה כואבת או לסרב לבקשת הזולת, אין אנו צריכים להצטדק ולנמק את צעדינו. וזהו, דרך אגב, כלל גדול בביטחון עצמי: לשדר נחישות והחלטיות בהחלטותינו, כדי שלא לגלות חולשה בפני סחטנים, שהם מומחים לזהות כל בקיע של חוסר ביטחון, ומכניסים "רגל בדלת" עד שהם כופים עלינו להיכנע למבוקשתם, בניגוד לרצוננו.

הכלל העולה: אם אתה צודק – אין כל צורך שתצטדק!

רגע חושבים

הרב אליהו רוסתמי

ראש מורכב

נקיים והשמחה שלו בעבודת ה' מרוממת אותו, כשלומד הוא מרגיש אין "פקודי ה' ישרים משמחי לב", אם אדם מרגיש עצבות וחוסר סיפוק מהחיים סימן שהחושבים לא נקיים, התכנית של היום הראשון לא יצאה לפועל אצלו, ואומר הבורא "בוא נעצור כאן אי אפשר להמשיך ליום השני והשלישי" וכד'. עכשיו אפשר להבין מה חשוב לקדוש ברוך הוא בבריאה, וזה הבראשית של התנ"ך, אם רוצים לבדוק את ההשקפה של הבורא, צריך להתבונן בתכניות של היום הראשון ולראות מה המהנדס הגדול רצה בעולמו.

חז"ל (פסחים ק"ג.) אומרים שבזכות שלושה דברים זוכים לחיי העולם הבא, הדר בארץ ישראל, והמגדל את בניו לתלמוד תורה, והמבדיל על היין במוצ"ש. לדור בארץ ישראל שמוקפת בשונאים מבחוץ ומבפנים, יש מתח זה קשה מאד. מכל הכיוונים מופנים הטילים לעברנו, ואף על פי כן מצוה גדולה לדור בארץ ישראל וזוכה לחיי עולם הבא. והמגדל בניו לתורה זו משימה לא קלה, עמלנו אלו הבנים. כל הנחת בעולם הזה ובעולם הבא, הכל נובע מחינוך הבנים והבנות. ולכאורה הדבר השלישי שעושה הבדלה במוצ"ש, אין בזה כל קושי, ומה הדמיון לענין לדור בארץ ישראל ולחנך את הילדים. מסביר הגר"י צדקה זצ"ל בספרו קול יהודה שאין הכוונה לעשות הבדלה על כוס יין בלבד. **אלא עושה הבדלה וחי את ההפנמה של ההבדלה.** המבדיל בין קודש לחול ובין אור לחושך ובין ישראל לעמים וכו', אם כל שבוע תפנים את הרעיון שיש בהבדלה, ויהי לך הבדלה בין קודש לחול ובין טמא לטהור, בודאי שתזכה לחיים נצחיים. ועכשיו מובן שהדבר הקשה ביותר הוא ההבדלה בין קודש לחול, ומה שנראה בתחילה הכי קל שבקלים, התברר שהוא הקשה שבקשים, והגמרא הלכה מהקל אל הכבד, הדר בארץ ישראל, והמגדל בניו לתורה והמבדיל במוצ"ש.

הרב אליהו רוסתמי מרצה באתרנו
להרצאות נוספות בקרו באתר 'שיבת אור דוד'

בחג הסוכות לקחנו את ארבעת המינים. אי אפשר לקחת אתרוג מורכב עם לימון או עם תפוז, זה פסול. אם הראש של האדם מורכב כל שכן שהוא פסול. עד שאדם מדקדק שהאתרוג לא יהיה מורכב, מבקש בורא עולם שהראש לא יהיה מורכב, אי אפשר לערבב תורה עם אינטרנט ואייפונים וגלאקסי ולהפליג ולגלוש. ונותנים היום הכל בחינם, משום שהשטן יודע שהבריאה המיוחדת של העולם זה היום הראשון שה' הבדיל בין האור לחשך, בין הקודש לטומאה, ואם אדם אין לו את ההבדלה של היום הראשון אין לו כלום, וזו המלחמה האחרונה, שהשטן שולף את הכלים הכי חזקים שלו משום שהוא עומד להתבטל.

החטא של דור המבול היה, "כי השחית כל בשר את דרכו על הארץ", דור המבול טענו "למה לעשות את ההבדלה הזו, מדוע צריך להבדיל בין בני אדם לבעלי חיים, נעשה אחרות גזעים, ונשתעשע כולם ביחד, לא רוצים הבדלה, היא יוצרת אווירה של גזענות, ואנחנו רוצים ליברליות, או בלשון העם "עירובוציה". דור המבול אמרו לאלקים, "לנו מתאים תערובת של קודש בחול ואור בחושך וישראל עם העמים ושבתי כמו חול, אל תהיה קיצוני". והתגובה של אלקים לא איחרה לבוא "וירא ה' כי רבה רעת האדם בארץ, וכל יצר מחשבות לבו רק רע כל היום, וינחם ה' כי עשה את האדם בארץ ויתעצב אל לבו, ויאמר ה' אמחה את האדם אשר בראתי מעל פני האדמה. מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים כי נחמתי כי עשיתים". אומר הבורא כל מה שבראתי תלוי בתכנית של היום הראשון, אם אתם רוצים לערבב לי את התוכניות ולבנות איך שאתם רוצים, לא מתאים לי ואני מוחק את היקום! חטא דור המבול היה הזלזול בבראשית של העולם, שמבדיל בין האור לחשך, ובין הקודש לחול, ובין הטמא לטהור.

אדם ששומר על העיניים ממראות אסורות, ושומר את פיו מדיבורים אסורים ושומר אוזניו מלשמע שטויות, האמונה שלו בבורא חזקה, החושבים

רוצה לטעום טעמה של תורה?

הנך מוזמן לבוא וללמוד בישיבתנו הקדושה
בדאשות

הרה"ג דניאל זר שליט"א

ביחד עם צוות נרחב של תלמידי חכמים ואברכים
המלמדים ומרוממים את בני הישיבה בתורה
ויראת שמים עם יחס אישי ומתוך הארת פנים

ארוחות ברמה גבוהה, חדרי מגורים נקיים וממוזגים,
יציאה לטיולים ובריכות, מחנה קיץ ועוד.

03-5701212

המכבים 108 בני ברק

info@rabenu.com

